ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 12ης Οκτωβρίου 1988 *

Στην υπόθεση 34/88,

1) **Coopérative agricole de l'Anjou et du Poitou (Cevap),** με έδρα το Saint-Laurent-sur-Sèvre (Vendée),

2) **Société Spanghero,** με έδρα το Castelnaudary,

3) **Société coopérative agricole des producteurs de viande (Caveb),** με έδρα το Partenay, commune de Châtillon-sur-Thouet,

4) **Société Loirelvo,** με έδρα το La-Croix-de Pierre-Begrolles-en-Mauges,

5) **Société Sovimaine,** με έδρα τη Champagne,

6) **Société coopérative des éleveurs de veaux d'Armorique (Coop EVA),** με έδρα το Landivisiau,

7) **Coopérative des producteurs de bovins de la Creuse,** με έδρα τη Jarnages, gare de Parsac,

8) **Société Bridel,** με έδρα το Châteaubriand,

9) **Joseph Flourez,** κάτοικος Lescure, Saine-Pardoux-la-Rivière,

10) **Michel Leblond,** κάτοικος Villereal, le Grand Malbos/Le Rayet,

11) **Gérard Couteau,** κάτοικος Chalabre, Sainte-Colombe-sur-l'Hers,

12) **Jean-Pierre Bayssette,** κάτοικος Labruguière, Le Gua,

13) **Gilbert Lhaumond,** κάτοικος Sarlat, Marcillac-Quentin,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

άπαντες εκπροσωπούμενοι από το δικηγορικό γραφείο SCP Dubos-Pelissié-Prunier και την Marie-Christine Hervé-Porchy, δικηγόρους Rouen, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Marc Baden, 24, rue Marie-Adélaïde,

προσφεύγοντες,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον Jacques Delmoly, κύριο υπάλληλο διοικήσεως της νομικής του υπηρεσίας με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους νομικούς της συμβούλους Claire Durand και Gianluigi Campogrande, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 87/561/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 18ης Νοεμβρίου 1987, για τα μεταβατικά μέτρα σχετικά με την επέκταση της απαγόρευσης χορήγησης ορισμένων ουσιών με ορμονική δράση στα ζώα εκμετάλλευσης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο, T. Koopmans, R. Joliet, T. F. O'Higgins και F. Grévisse, προέδρους τμήματος, Sir Gordon Slynn, G. F. Mancini, K. N. Κακούρη, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Díez de Velasco και M. Zuleeg, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: J.-G. Giraud

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Ιανουαρίου 1988, η coopérative agricole de l'Anjou et du Poitou (Cevap) και άλλοι, άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση της απόφασης 87/561 του Συμβουλίου, της 18ης Νοεμβρίου 1987, για τα μεταβατικά μέτρα σχετικά με την επέκταση της απαγόρευσης χορήγησης ορισμένων ουσιών με ορμονική δράση στα ζώα εκμετάλλευσης (ΕΕ L 339, σ. 70).

2 Με Διάταξη της 27ης Απριλίου 1988, επιτράπηκε στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 37, εδάφιο 1, του πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, να παρέμβη υπέρ του Συμβουλίου.

3 Με υπόμνημα που περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Μαρτίου 1988, το Συμβούλιο πρότεινε, κατά το άρθρο 91, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, ένσταση απαραδέκτου και ζήτησε από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί της ενστάσεως αυτής χωρίς να εισέλθει στην ουσία.

4 Η οδηγία 85/649 του Συμβουλίου, της 31ης Δεκεμβρίου 1985, για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ορισμένων ουσιών με ορμονική δράση στην κτηνοτροφική παραγωγή (ΕΕ L 382, σ. 228), με την οποία τέθηκε η αρχή της απόλυτης απαγόρευσης της χορηγήσεως ουσιών με ορμονική δράση, έπρεπε να έχει μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1988. Το Συμβούλιο, για να μην εκλείψουν απότομα οι δυνατότητες διαθέσεως στην εσωτερική αγορά των ζώων που δεν είχαν εισέτι σφαγεί κατά την ημερομηνία αυτή και στα οποία είχαν νομίμως χορηγηθεί ορμόνες, καθώς και του κρέατος των ζώων αυτών που δεν είχε ακόμα πλήρως διατεθεί μέχρι τότε, εξέδωσε στις 18 Ιανουαρίου 1987 κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, την επίδικη απόφαση.

5 Με το άρθρο 1, παράγραφος 3, της απόφασης αυτής επιβεβαιώνεται ότι, όσον αφορά τη νέα παραγωγή, η απόλυτη απαγόρευση που τέθηκε με την οδηγία 85/649 του Συμβουλίου ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1988. Με την παράγραφο 1, της διατάξεως αυτής προβλέπεται, σχετικά με την εμπορία της υφιστάμενης παραγωγής, ότι τα κράτη μέλη διατηρούν, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1988, το καθεστώς που προκύπτει από τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις, και όσον αφορά τη διάθεση της παραγωγής αυτής στην αγορά, και όσον αφορά την προσφορά της στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, διευκρινίζει δε ότι το μεταβατικό αυτό μέτρο εφαρμόζεται επίσης και στην εισαγωγή τέτοιων κρεάτων προελεύσεως τρίτων χωρών.

6 Με την απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 1988, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Συμβουλίου, (68/86, Συλλογή 1988, σ. 855), το Δικαστήριο ακύρωσε, κατόπιν προσφυγής που άσκησε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας δυνάμει του άρθρου 173, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, την οδηγία 85/649 με το σκεπτικό ότι το Συμβούλιο, μη τηρώντας την προβλεπόμενη από το άρθρο 6, παράγραφος 1, του εσωτερικού του κανονισμού διαδικασία, παρέβη ουσιώδη τύπο.

7 Το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 7 Μαρτίου 1988, την οδηγία 88/146, της οποίας το περιεχόμενο είναι ταυτόσημο με αυτό της οδηγίας 85/649, και δήλωσε ότι οι κοινοτικές διατάξεις που είχαν εκδοθεί βάσει της ακυρωθείσας οδηγίας λογίζονται θεσπισθείσες δυνάμει της νέας οδηγίας.

8 Με το παρεμπίπτον αίτημά του, το Συμβούλιο επισημαίνει, κυρίως, ότι η επίδικη απόφαση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά τους προσφεύγοντες, δεδομένου ότι δεν αποτελεί παρά πανηγυρική επιβεβαίωση της απαγόρευσης χορηγήσεως ορμονών, που είναι η μόνη πτυχή που αφορά ενδεχομένως τους κτηνοτρόφους.

9 Επικουρικώς, το Συμβούλιο δεν δέχεται ότι η εν λόγω απόφαση μπορεί να αφορά τους προσφεύγοντες άμεσα ή ατομικά. Ως εκ της φύσεώς της, η απόφαση αυτή αποτελεί πράξη γενικού περιεχομένου η οποία επιτρέπει στα κράτη μέλη να διατηρήσουν σε ισχύ ορισμένες εθνικές διατάξεις και εφαρμόζεται κατά γενικό και αφηρημένο τρόπο.

10 Η Επιτροπή υποστηρίζει και αυτή ότι η επίδικη απόφαση, με την οποία δεν εξατομικεύεται κανένας συγκεκριμένος επιχειρηματίας ή ομάδα επιχειρηματιών, δεν αφορά ατομικώς τους προσφεύγοντες.

11 Οι προσφεύγοντες δεν κατέθεσαν παρατηρήσεις επί της ενστάσεως απαραδέκτου. Με το δικόγραφο προσφυγής τους, ισχυρίστηκαν ότι η εν λόγω απόφαση τους αφορά ατομικά και άμεσα. Η βαλλόμενη απόφαση ελήφθη κατόπιν υπολογισμού του αριθμού των σχετικών ζώων που υφίστανται εντός της Κοινότητας και, κατ' ανάγκην, κατόπιν προσδιορισμού και εξατομικεύσεως των παραγωγών. Έτσι προσδιορίστηκαν και ελέγχθηκαν και ο αριθμός και η ατομική κατάσταση των τελευταίων. Εξάλλου, η απόφαση εφαρμόζεται άμεσα διότι δεν αφήνει καμιά διακριτική εξουσία στα κράτη μέλη.

12 Δυνάμει του άρθρου 91, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας, εκτός αντιθέτου αποφάσεως του Δικαστηρίου, η διαδικασία επί της προβληθείσας ενστάσεως συνεχίζεται προφορικά. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο κρίνει ότι διαθέτει επαρκή στοιχεία και ότι δεν συντρέχει λόγος να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

13 Καταρχάς, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά το άρθρο 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκήσει προσφυγή κατά αποφάσεων που, αν και απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.

14 Οι προσφεύγοντες είναι όλοι παραγωγοί βοείου κρέατος, είτε ατομικώς είτε ως μέλη συνεταιρισμών ή άλλης μορφής εταιριών. Χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξετασθεί αν η επίδικη απόφαση τους αφορά άμεσα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν τους αφορά ατομικώς.

15 Πράγματι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προκειμένου για να μπορεί να θεωρηθεί ότι μια πράξη κοινοτικού οργάνου αφορά ατομικά ένα πρόσωπο, πρέπει να θίγει την έννομη κατάστασή του λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως που το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτό του αποδέκτη. Όμως, η επίδικη απόφαση αφορά τους προσφεύγοντες μόνο υπό την αντικειμενική τους ιδιότητα των παραγωγών βοείου κρέατος, όπως ακριβώς και οποιονδήποτε άλλο επιχειρηματία που βρίσκεται στην ίδια κατάσταση.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

17 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει εις ολόκληρον τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της Επιτροπής.

Λουξεμβούργο, 12 Οκτωβρίου 1988.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος

O. Due